

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 30kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasáros petit-sor egyszeri közlésért 7 kr kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.
A nyilttérben:
 minden négyhasáros garmond sor díja 15 kr
 Vélünk összekötöttesben levő hirdető-írodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.
 — vasárnap reggel. —

A hirdetőseket, előfizetőseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

4522./94.
 I.
Hirdetmény.

Az 1892. évi XV. t. cz. 3. § a által nyújtott kedvezmény alapján mindazon szőlős gazdák, kik szeszes italok kimérésével, vagy kismértékben való árulásával nem foglalkoznak, boritaladó fejében a saját termései boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után 1895. évi január 1-től kezdőleg csak is az eddigi borfogyasztási adónak megfelelő részét vagyis városunkban bor után hektoliterenként 1 frt 35 krt. a bormust vagy szőlő czevre után hektoliterenként 1 frt 1 krt tartoznak fizetni.

A fenti kedvezményt elnyerni ohajtó szőlős gazdák fölhivatk, hogy ebbeli igényüket f. é. és hó 12—25-ik napján Léva város tanácsstermében a megbízott városi tisztviselőnél nevük, házászámuk, a házbeliek számának a szőlő birtok terjedelmének, a házi fogyasztásra felhasználandó bor évi átlagos mennyiségének, a f. évben remélhető termésnek a házi fogyasztásra és nagyban vagyis 1895. évtől kezdve 56 litert tevő mennyiségben való eladásra szánt bormennyiségnek megjelölésével okvetlen jelentsek be.

Léván, 1894. évi szeptember hó 11.
 Máriaássy István,
 polgármester.

II.

4442./1894. szám.
Hirdetmény
 a népfölkelés jelentkezéséről.

Az 1893. évi XXXVII. t. cz. alapján mindazon katonailag kiképezett népfölkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben, ezek póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, — továbbá oly katonailag kinem képzettek, kik népfölkelési (rózsaszínű) ajánlati lappal el vannak látva, folyó év november 7-én Léván a városi tanácssteremben személyesen megjelenni vagy írásban jelentkezni tartoznak.

TÁRCSA.

ŐSZ.

Nehezen lélekzik az erdő . . .
 A berek pihenésre készül.
 Aranyosba borult a nyárfa
 Remegő ezüst koronája.
 Sohajtva ingadoz a szomorúfű,
 Lehajtja méla fejét,
 Mint szép, selyemhaju leányka,
 A ki gyászruhában az édes anyját
 Siratozza künn a nagy temetőn.
 A rózsabokor szomoruan
 Gyászolja virágiban a nyarat.
 S vetkezni kezd a liget, a róna.
 A rét, a mező kihalt . . .
 Mint csillogó ezüstfőnál,
 Kődös ösvényein a levegőnek,
 Apró tündérek fátyla leng,
 Kik látogatni jövének
 A beteg virágot, a haldokló levelet,
 Mely elhaló soháját a
 Tovaiállók őszi szelekre bizza.

És hallgat a táj szomorú,
 A lárma, a dal oda van.
 De ni, törpe manók serege
 Mászkal a sárga arban
 És tánczol a pusztá haszton,
 S bujkál a csaliban,
 S a mezitelen bokorban.
 És hányja a peregő levelet,
 S tele szórja hervadt lomb s levelekkel
 Az őszi szelek kifeszített
 Nagy, szürke kötényét.
 Majd másznak a fára,
 S nyargalva a peregő virágon, a lombon,
 Mely egy időbe halt meg és született,
 Apró kagylótülikökön
 Fújváu toborzót s indulót,
 Ugy ereszkednek lassan a földre alá.

Az írásbeli jelentkezéshez minden községi előjárásnál (a városházán a főjegyzői hivatalban stb.) ingyen jelentkező lap kapható, melynek kitöltésére és egyéb kezelésére nézve a községi előjáróság és a jelentkezőlapra nyomtatott figyelmeztetés nyújt felvilágosítást.

A személyes jelentkezéshez az utolsó katonai okmány (végelbocsajtó levél, kilépti bizonyítvány, ajánlati lap) elhozandó, az írásbeli jelentkezéshez pedig esatolandó.

Az itt tartózkodó, de (Ausztriában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban és királyságokban honos népfölkelők hasonló minőségben és módozatok között tartoznak jelentkezni, mint a magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan elmulasztása 2—5 egész 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetettik.

Léván, 1894. évi szeptember hó 12-én.
 Máriaássy István,
 polgármester.

Országos kiállítás.

Az 1896. évben a magyar állam ezredéves fennállásának emlékére rendezendő országos kiállítás egyes csoportjaira vonatkozólag oly szép, oly nagyszerű kombinációkról veszünk tudomást, hogy a büszkeség jól eső érzete fog el bennünket, mert meg fogjuk mutatni, hogy az ezredév nem haszontalanul vonult el nemzetünk felett.

A kiállításra minden részéből az országnak nagyszerű bejelentésekre érkeznek. Megyék, városok, társulatok és egyesületek, kereskedőink és iparosaink vállvetve buzgólkodnak azon, hogy a kiállítás méltó legyen Magyarországnak szép nevéhez. De ideje is immár a jelentkezéseknek, mert az erre szánt idő rohamosan fogy és annak leteltével a rendezés munkálatának kell szentelni minden időt. A bejelentésekre kitűzött határidő immár oly rövid, hogy kény-

telenek vagyunk erre vármegyénk közönségét, kereskedőinket és iparosainkat figyelmeztetni.

Mondjuk, kénytelenek vagyunk a figyelmeztetésre, mert mi reánk illik, hogy a Sipkaszorosnál csendes minden. Nálunk még csak hangot sem hallani arról, hogy valaki közlünk a kiállításon való részvételre készülne. Semmi érdeklődés nincs bennünk, mintha mi reánk nézve teljesen közönyös lenne az országos kiállítás és az azon való részvétel

Hol van Barsvármegye régi jó hírneve? Ez a megye, mely csak a közzelmultban is vezérszerepet játszott, most összefonva karjait a semmittevésel tölti idejét? Városunk is, melyet bizvást nevezhetünk a megye első városának, az igazak álmát aluszsza. És nem hallja, hogy a fővárosban már kopácsolnak az ácsok, folynak az építkezések, mozog az ország, minden faluja, hogy megmutassa a világnak, mit tett ezredév alatt, mennyire haladt, műveltség, ipar és kereskedelem tekintetében.

Sem a megye, sem a város részéről, sem egyesek részéről nem történt felhívás megyénkbeli iparos és kereskedő világhoz, avagy gazdáinkhoz, hogy részt vegyenek a kiállításon. Pedig Barsvármegyének arról nem szabad, nem lehet elmaradnia. Nem csak azért, mert az országos kiállítás egy megye hiányzása következtében nem volna teljes, de főképen azért, mert itt egy város, egy megye becsületéről, egy ezredév méltó megünnepléséről, a magyar kéz jóhírnevéről van szó.

Hol van a megyei, hol a városi bizottság?

Részt követelünk a kiállításban Barsvármegye és városai számára.

Részt követelünk a magunk számára, mert ha valaki tett, mi is tettünk mindig, a mennyit tehattunk az

ipar és kereskedelem s gazdasági viszonyaink emelése s általában a közjó érdekében. Hézagosa a kiállítás nélkülünk s ez a hézag szégyenfolt gyanánt tapadna oda régi, ragyogó hírnevünkhöz.

Ha részt nem veszünk, annak indokát csak úgy lehetne kimagyarázni, hogy vagy nem akarunk, vagy nem merünk részt venni, vagy nem vagyunk képesek a részvételre. Bár melyik magyarázatot fogadnók is el, mindegyik méltó czimere lenne szegénységi bizonyítványunknak. Kell, hogy akarjunk, hogy tegyünk, kell, hogy merjünk, mert önérzettel mondhatjuk, hogy képesek vagyunk arra, hogy produktumainkkal a verseny szabad forumán pirulás nélkül megjelenhessünk.

Sokkal jobban ismerjük iparosainkat, minthogy félthetnők őket a kiállítástól. Csak oly jó kézművesek azok, mint az ország bármely más vidékén. Nagyobb baja az, hogy csak ott tudja magát szóval kitüntetni, hol a saját szakmájabeliek vannak s mihelyt ki akar a világ elé lépni, elveszti bátorságát, ingadozóvá lesz. S még nagyobb hibája az, hogy, mint valami handlé, mindennek csak az anyagi oldalát nézi, az erkölcsi haszon reá nézve semmi értékkel nem bír.

Naponta halljuk, hogy ők bizony a kiállításon való részvétel céljából áldozatot nem hoznak, mert úgy sincs semmi hasznuk belőle. Már ha más nem, már maga azon körülmény is fényes elégtétel volna, hogy megismerné országvilág megyénk és városaink iparát, kereskedelmi fejlettségét, speciális műveltségét. És ha mindezt megismerik, hogy az anyagi haszon sem fog elmaradni, az bizonyos.

Mindazonáltal micsoda profán gondolkodás az, a dicső ezredéves mult fényes megünneplésében anyagi hasznot keresni! A kiállításon való rész-

Málkám, bocsáss meg!! Nem többet, nem, sohasem!

Ti pedig férjek, ne leskelődjétek!! Zugjon bár fejetekben a sok pletyka árja, háborogjon agyatok a sok vádtól, mit feleségeitekre szórnak ádáz nyelvek, vigyázatok, ti süketek legyetek, ha kell vakok, csak azt ne halljátok, csak azt ne lássátok, a mit feleségeitek kapnak, vagy adnak.

Legyen minden jól téve, mit ők tesznek, s ti csak nézzétek; legyen övék az utolsó szó, az első pedig nem a tietek.

Már két év óta élvezzük Málkával a házasság édeni gyöüyöreit. Bugunk, mint szerelmes gerlepár, cirógatjuk egymást . . . szóval olyan boldogok vagyunk?

Két év! Gondolják meg jól! Nem mindennapi dolog, hogy két év alatt a férj el ne zavarja nejét, — vagy a nő a férjét.

S mi még addig együtt voltunk, s hüségünknek elvitathatlan tanjelül szolgálhatnak a törött főzökanalak.

Néha a körben, ha valami daganatot látnak rajtam, természetellenesnek, s mégis nagyon természetesnek találják, s vigasztalnak, hogy majd elmúlik, előfordul az gyakran ily esetben, ha az ember öreg, s fiatal, még mellé szép felesége van. De kérem, így néz ki a vén?! Hát a 60 éves férfi már vén?! Mi akkor a 80, mi volt Mathusalem?!

Megférünk mi azért egymás mellett, s ő olyan jó, olyan figyelmes.

Most is, hogy az ebédnek vége volt, a szobalány letakarította az asztalt, s én csi

Szívemre is eljőve már az ősz,
 Kihalt a meleg nyár, a szerelem
 És vissza soh' sem jön
 Az életadó kikelet
 Aranyos derűje, tiszta zománca,
 Mikor a föld újra öltözik
 A tavasz szép tarka ruháiba.
 Oh mert a szíveknek
 Csak egy tavaszuk van.

K. J.

A féltékeny.

— Vig magánjelenet. —

(Férj levéllel kezében, s azt idegesen szorongatja.)

Mit?! Önök kaczagnak dult vonásaimon, vérben forgó szemeimen?

Ne függeszszék reám mosolygó tekintetűket, inkább szánakozzanak rajtam. Még egy órája a legboldogabb férj valék a világon s most a legszerencsétlenebb.

Pedig nem én voltam az oka, higyjék el, hogy nem én! . . . Ugy-e nem is úgy nézek ki, mint a ki a családi boldogságot meg tudná zavarni? Hiszen én olyan ártatlan vagyok, mint a ma született bárány, kedves Málimat a tenyeremen hordom, mint valami czukorbabát, — de nincs is panasza rám! És mégis . . . mégis.

Tehetek e arról, hogy annyira szeretem, s hogy rajongok pusztán látásakor is, s féltem . . . mit mondtam? . . . féltem? . . . Nem, nem féltem többet soha!

Oh, ez a féltékenység!

Ez tett szerencsétlenné, ennek köszönhetem, hogy e rongy papirossal megsemmisültem állok, tehetetlenül magammal, hogy pirulnom kell magam előtt, hogy nem me-rek szemébe nézni annak az angyalnak.

Az ég peremén a nap is
 Lenyugodni megyen
 A sírától nagy vörös szemekkel.
 Sírátja a nyár aranyos idejét.
 És benne sírátja ifju korát.
 Milyen éreg lett!
 Megváltozott a futó idővel,
 Mint gyöngö ember.
 Oda van melege, sugara,
 A esőjja hideg már a virágnak,
 Oh mert a szívet meglepte a dér,
 S mert eljőve már a méla ősz.
 Itt állok az Isten
 Szabad levegője alatt.
 Üressék a mezők, a hegyek s a völgyek.
 Nehezen lélekzik az erdő,
 Mint haldokló sohaja,
 Repül szívéből az illat az ürbe.
 A nap lesső koronája
 Előtti halvány homlokom
 Aranyszínű sugárkoszorúval.
 Üres a szívem is . . .
 Rémitő esend lakozik kebelemben
 Ép mintha szívem se volna,
 Dobogása se hallik.
 Csak állok az Isten
 Szabad levegője alatt,
 Mint néma szobor
 Leveletlen erdő alján,
 Mezők virágtalan köz-pében
 Egyedül, egyedül, . . .
 Nézőn merőben, mozdulatlan.

És hallom a költöző madarak
 Kifeszített szárnyainak suhogását,
 És hallom a messzeségbe haló
 Bucsudalt tovarozgni a ködbe,
 És hallom a szellő bus zokogását,
 A mint ölelgeti a levelet,
 S nem tudja visszacsökölni
 Az életet a sáppadt halottnak ajkaira.
 Csak állok és figyelek.
 Csak kő vagyok én

vétel hazafias kötelesség, mely ha még áldozattal is járna, akkor sem szabad előle visszariadni, főképen pedig holmi alaptalan kifogásokkal kitérni. A szerényebb sorsu iparosokat a kiállítási rendezésben bizonyára többféle kedvezményben részesíti, a mennyiben a térdíj és a szállítási költség visszatérítetik. És ha valaki egymaga nem képes résztvenni, társuljon másokkal. A közös cél egyesítsen közös tevékenységre többeket, s akkor nem marad el az óhajtott siker.

A besztérczébányai kereskedelmi és iparkamara kiküldötte nálunk járt a minap, s rettenetes közönytől panaszkodott. Sem a vagyonosabb iparos és kereskedő világ, sem a megyebeli gyárak nem mozdulnak. Ugy látszik senki sem akar az első lenni. Valamennyi arra vár, hogy más valaki kezdje meg a jelentkezők listáját.

Ennek eredménye az a végtelen nagy apathia.

Hiszszük, hogyha valaki megnyitja a jelentkezők sorát, utána többen fognak sorakozni. Vegye kezébe a helyi bizottság az ügyet. Járjanak elől jó példával a megyei gyárak és a tehetősebb iparosok. Ne érjen bennünket a részvétlenség, az elfásultság vádjá. Már rövid az idő, de még mindig elég a tömeges jelentkezésre.

Barsvármegye és Léva város multja oly dicső, hogy a most, mikor ezredévi fennállásunk méltó megünnepléséről van szó, nem vethetünk reá sarat közönyünkkel, nem térhetünk ki az anyagi haszonra való hivatkozással azon nagy és fenséges gondolat elől, mely eltölti kebleinket büszkeséggel, midőn végig tekintünk a lefolyt tíz századra.

Ne tagadjuk meg magunkat és multunkat.

Mert csak így léphetünk felemelt fővel egy új, — a második ezredév küszöbére.

A század végén.

Irtá: CSEREI JÓZSEF.

(Folyt. köv.)

Kérdezzük meg a temetőt, mennyi megtépett vágy, szárnyán-szegett gondolat nyugszik lehullva kebelén, és a porladó hamvak tesznek bizonyosságot, hogy évről-évre fogy a derék-had, a férfikort élők falanxa. Évről-évre dűledeznek a classicus nagy jellemeknek titáni alakjai, s minden egyesnek zuhanására ijedve dobban meg szívünk, lesz-e közöttünk, ki a ledült oszlopnak nyomába merjen állani hordva az épület óriási terhet, lesz-e, ki végigjárja a szellem-nagyoknak, önzetlen hazafiaknak vérrel verjétekező golgotáját.

bukozva az ottománra dőltem, s ujságot, mivel Málimnak 10 óra előtt nem volt aprópénze, lévén vasárnapi munkaszünet, nem kaphattam. A füstölés átkozott rosszul esett, különösen, mikor láttam, hogy Mál előveszi regényét, s olvas. Ez hát az eskü? így segít viselni a földi kinokat? Ő olvas, ő élvez, nekem pedig csendesen kell nézmem a bodor füstöket.

Nem állhattam szó nélkül.

Kértem, követeltem, parancsoltam, hogy ne olvasson, s képzeljék, mikor a könyvet elteszi, még szemrehányásokkal illet, hogy Kányay bezzeg nem tenne így a feleségével, hogy az mindig arra ügyel, hogy felesége mentől jobban mulasson, elviszi a bálba, jégre, csak ő rab, csak neki nem szabad panaszkodnia, csak ő a szerencsétlen.

De már ezt kikérem magamnak! Nem elég-e, ha valaki, pláne ha még feleségem is, velem társaloghat! Én teremtucesse örülnek, ha ilyen férjem akadna, mint én magam.

Többről-többrre, szóról-szóra, még rám akarta sütni, hogy én nem a darab kedvéért járok a színházba, s hogy nem a politika miatt töltöm el estéimet a kávéházban.

Felforr bennem a méreg. Eszembe jutott minden gyanus tette, minden rossz tulajdonsága.

— Jól van asszonykám, mondom neki, ha te úgy, én is úgy! Tudja meg, hogy árgus szemekkel őrzöm minden mozdulatát, minden mosolyát újabb vádnam veszem. Nem mosolyogtak-e ez ajkak másra is már, nem olyan-e, mint a minőnek engem gondol? Mit jelentett a multkor az a rózsaszín szalagszokor az ablakban? Ne titkolja! . . .

Az anyagelviség kopár tarlóin napról-napra nyomasztóbban érezzük hontalanságunkat, elhagyatottságunkat. A sok félerős, költ, félig megemészített ismeret is csak az értelmet terheli, a jellemet gyengíti, s míg maga az emlékezet életstárából csakhamar elillan, iszapja üres gögben ott forrong, békétlenkedik a boldogságnak átkaként a szívek rejtekén. A meglegedés nyugalmát, a szívnek ezt az égi derűjét, csak az idealizmus áraszthatja el a lélekben. Az eszménység világtörvénye a vonzódás, a szeretet öleli át teremtő hatalmával a mindenséget, tartja össze a társadalmakat, a szíveket, nélküle nincs boldogság. Az emberiség legnagyobb része, mint a Dante poklában silylődő árnyak, örökös vágyódásra volna kárhóztatva, ha szeretet helyett a Plátó féle mostoha elv, a tudás vetné meg a boldogság alapját. Az érznek hideg törvénye örömet nem nevel, a tudomány keveseké, a szeretet mindent pótol: szeretet az emberiség közös szentegyháza.

Sokak előtt, kik még a sirok ingó örvényein lebegünk, az ideális czélok lelkesedését elállja a létért való küzdelem, a megélhetés nyomora, az önmagát emészto s folyton új divat. Ki izzadásra nem született, annak eszméit is saját képére gyúrja át egy zsarnok nevelő, a közvélemény, s kiforrított nézeteit, tudományát bíráló bonczkés alá fogja valamely tegnap felavatott gyermek-tudós. A demokratikus egyenlőség önző középpontba helyezte az ént, körülötte udvarolnak a kisebb világok: hízeltés köti össze az érdek gyarló szálait, a mi körén tul esik, az legjobb esetben idegen.

Naiv idealista számába mégysz, vagy szánó mosolylyal néznek le, ha bele mersz kapni a romlás böszülten rohanó küllőibe és emelkedett meggyőződéssel hirdeted a zilált tömegnek az eszménység isteni nyugalmát. Így tetszelgett mindig léha kéjeinek az önzés, a selyem gögös csillogásába takarta meztelenségét. Így gunyolta ki az athéni agorám tanácskozó démosz is a költő Euripidest, mikor távol a döllyfős piaczi élettől, könyvei közé temetkezett és a lelkesülttség istenszárnyain költötte karakterjeit az örökkévalóságnak.

S vajjon mit ad cserébe a számokba merült világ, ha a szívnek elrabolta istenét, ha telhetetlen igényeivel felzaklatta az isteni törvénynek ránk sugárzó szelid nyugalmát? Megfeneklett modort, formákba kényszerített bókokat s az etikettnek tanult mosolyát, mely az illem csillogó fátyolával épen nem takarja el a szívnek ürességét, sem az életharczban ütött szegényítő sebeket.

Szívünkkel könnyebben tanulhattunk volna. Most a kinos vergődésben a férfi délczeg alakja, büszke öntudata összezsus-

Nem kérdeztem eddig, mert nem akartam magamat epesztetni a méreggel. Nos? . . . Feleljen! . . .

S ő egész naivsággal válaszolja, hogy az egész szót sem érdemel.

Mit? török ki újból, szót sem érdemel?! Nem vagyok oly ember, hogy át ne lássak a szítán! Az a csokor jel volt, jelnek kellett lennie! A szobalányt is megnyerte a maga részére, az sem vall semmit, mindenre azt mondja: „A naccsága egész nap egyedül volt ithon.”

De az nem lehet, azt nem hiszem, hogy valaki egész nap egyedül legyen otthon. Meg kell mondania az igazat!

S azt hiszik, hogy szólt valamit, hogy védte magát? Nem csak lebiggyesztette ajakát, s elfordult tőlem.

A guta környekezett, levegő után kapkodtam, s tajtékozó szájjal kiáltám:

Tudom is, hogy nem szokott egyedül lenni! Hiába néz rám oly kérdő szemekkel. Igen láttam! Ki ment ki innen tegnap, ki volt az a fiatal ur? . . . Asszony, mond meg, mert . . .

Ekkor rám néz s ismét azt mondja, hogy az egész szót sem érdemel.

Odarohanok hozzá, megragadom karját, s mint oroszlan a sivatag pusztában, orditom böszülten fülébe.

Asszony! vallj, vagy meghalsz, boszum a vérengzésre ragad! . . .

Épen a válságos pillanatban csengetnek az előszoba ajtaján. Hamarjába rendbehozuk magunkat, s olyan jóízűen mosolyogtunk egymásra, mintha most kezdenők élvezni a mézes heteket.

gorodik, jó kedve megőregszik, és léssen mint a „víz nélküli kutfő”. A rangkórság elorvasztja törekvéseit, mielőtt ideje lett volna megtanulni, hogy van „szívöröm”. A sokat csalódott lélek végre elveszti hitét ruganyosságát; teremtő ereje meghül, képtelen az invenczióra, ha a szívnek gazdag örömforrása elapadott. A gyönyörnek éhes szája, így panaszkodnak a bölcsék iratai, lassan a lángészt is megeszi, mint rozsdá a vasat. Vágyaid a magasból a sötét göröngyökre nehezdednek, a fény és árny tusára kelnek a jövő telett. Mi adta e keserves harcznak létjogát? az élet betegsége; csak a halálnak gyásza békit meg véle. Szerencsés vagy, ha szenvedélyed az ifjukor viharai után értelemmé csillapodhatott.

Attól tartok csupán a férfikor küzdelmeinek komor rajzolásánál, hogy a pessimizmus sugalta érzéketlen modorosság vádjával illet majd biráskodó megjegyzéseimért, a ki nem érzi meg a soraimon lüktető szeretet, jóakarát melegét. De ki is hallgathatná ezen szívhajos világban társadalmunk, tévedéseinek őszinte gyónását idegeinek megilletődése nélkül? Megbékit a tudat, hogy a keltett fájdalom nemesít, a lelki nagyság biztos lépcsője.

Mennyi költői ihlet veszett el a hivatalnak kimért rubrikáiban! A számok fárasztó egyhangúsága hány férfi lelkében benitotta meg az emelkedésnek szárnyait; az egyenruha fakó tónusa absorbeálja, eltemeti a zsenit, mint a spártai állam az egyént. A haladás közérdeke vak rohanatában eltiporja, máglyára hordja az akaratszabadságot. A szabadság es tekintély elkeseredett harcra keltek egymással. A realizmus poros országutján mindinkább közeledünk a falanszter művelődési réteg felé, hol mértékre szedik a tehetséget és hiteles leltárt vesznek fel az agyvelő gondolatházának berendezéséről. Az idealizmus, mondja a terjengős tudós, értelmi kiskorúság, a szívnek duzzadt gögje, nem a férfi jellem vonása; Achilleuskent sirni már ma tiltja a divat.

Mivé törpült az anyag republikájában az ideál, mivé silányult a rohanó érdek-harczok közepette a plátói örök eszmé, mely a bölcsnek divinaló tekintetét rokonához, a végtelenhez vonzotta! Gaz verte fel a hitnek lépcsőit, vérző keresztje a fellegekbe vész, a földet-néző szemsugár elfárad, míg az örök fényességhez felér.

A költészet és próza mesgyéjén, a gyönyörködtetés, hir és koszoru mellett kenyérért küzd az író a reflexio és líra csengő fegyvereivel. Csak meggyőződése ne lépne alkura a haszonnal. De a kőznapi tolongásban az élet szorosain sokan hullanak a mélységbe törve az új isten kultusza után, kit aranyának imád a rövid lélegzetű materia. Pedig az életnek több volna a fénye, mint borus napjai, csak el

Bejön a szobalány s egy levélkét nyujt át a feleségemnek, hogy az a fiatalember hozta, a ki tegnap itt volt, s meghagyta, hogy csakis a nagyságának szabad átadni.

Hát mondják meg önnek, nem valóságos botrány ez, önöknek jó ítélő tehetségök van, hát ez nem égbekiáltó sértés?

Erőt vettem magamon, s egész büszkén, hidegen szólt Málkámhoz:

Ugy, ön asszonyom levelez? Szép, nagyon szép, csak folytassa; de ne feledje, hogy férje a megtorlásra mindig készen áll. Most pedig ide azzal a levéllel! Nem, nem kegyeden fogom boszumot kitölteni, hanem azon a nyomorulton, a ki be mer férközni családi tűzhelyembe, föl meri dálni boldogságomat. Jaj annak! ezerszer jaj! . . . Nos ide a levéllel . . . Mit? Nem adja? Ide kell adnia, mert különben elveszem, s ha vonakodik, úgy annál az urfinál egy cseppet sem tartom különbnek, czinkostársának nézem, a levelet pedig erőszakkal tépem ki körmeik közül.

S mikor rá akarok rohanni, szemembe vágja e levelet a következő szavakkal:

„Ön gyáva. Nem szégyenli magát, hogy egy gyöngé nővel erőszakoskodik? Ön nem érdemli meg a férfi nevet! . . . Szegény mamám, . . . és sirva megy be a másik szobába.

Én maradtam a csatatéren, tehát én győztem.

Mohó kíváncsisággal bontottam föl a levelet . . . elolvastam . . . az egész világ, lábaim inogtak, szemeim elhomályosultak.

Hallgassák csak mi van benne:

ne takarná az életgondok terhes fellege, akkor a megtérés a természethez örömmel öntené a boldogtalanok szívére az új keresztvizet.

Saját tapasztalataim okulva óvja Hési-odos korát a lelket maró kapzsiság rozsdájától. Megértette-e testvére, Persés, az eszményi szépet, mely a költő lelkében a prytanaeum tiszta lángjaként lobogott, az égi ideált, a végtelennek sejtett gyönyörét? Pillanatra talán mint Mózes népe, hogy azután a mannától a fürjekre fordítsa éhes tekintetét, s míg jobb része, ihletett prófétája az Urral beszélt, összetörve Jehová-nak szent oltárát, az arany ápis előtt járja rajongó tánczait.

Boldogoknak kell lennünk, ez végczélja minden érző lénynek, így sohajt fel Rousseau a civilizáció fertőjéből a gyógyító természethez.

Egy új ezredév küszöbén állva mi is mindnyájan érezzük, hogy nagy feladat megoldása vár a lélek kibontakozására, a művelődésre. Előbb fogja ezen század örök álomra hajtani fejét, sem hogy az idealizmus testvéri jobbát nyujtsa ellenfelének, az anyagelviségnek, a realizmus fonákjának.

A jövő feladata a mult század álmodozó idealizmusát a fin de siècle tulngett materializmusával kibékíteni, kijelelni birodalmuk határvonalait, melyeket büntetlenül átlépni egyiküknek sem lesz szabad. Csak akkor, ha megtisztulva salakjuk szennyéből a concretizmusban szublimálódnak, egymást ellensúlyozzák, csak akkor lehetnek ingatlan alapkövei a jövő ezred műveltségének.

Ki a század haldokló évein végigjárva a gyönyörökben el nem süppedett, ki megörizte idegeinek vidám örömet s egy szebb jövő hitét: méltó reá, hogy a fáradt köznapok után szent ünnep érzetével, nyugodt sejtelemmel fogadja a békitő halált.

(Vége.)

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 11-én tartotta havi ülését a főispán elnökölte alatt, — melyen a vármegye törvényhatósága által közvetített közigazgatási ágak folyó évi augusztus havi állapotáról az alispán a következőket jelentette:

A vármegyei pótdadók beszedésére vonatkozólag: utadóban, a f. évi július hó végén kimutatott 23899 frt 22½ kr, mult évi hátralékra befolyt 180 frt 01 kr, maradt mult évi hátralék 23719 frt 28½ kr, a folyó évi előirási hátralékra befolyt 10731 frt 72½ kr, maradt folyó évi utadó követelés 65086 frt 75 kr, így az összes hátralék utadóban 88,806 frt 03½ kr.

Betegápolási pótdadóban: a multa július havában kimutatott 3008 frt 57 kr, augusztus hóban befolyt 485 frt 45 kr, maradt hátralék a multa 2523 frt 12 kr. A f. évi július hó végével kimutatott 11211

Nagyságos Asszonyom!

A férje számára velünk megrendelt papucsminiókból lesznek bátor delután néhány újabb mintát fölvenni. Remélhetőleg kedves férje ismét távol lesz.

Kezeit csókolva

Méry Márton

Üzleti és Ts. üzég megbízottja.

Oh én ostoba! . . . Hogy is tehettem föl róla. Ő, a bárány az ártatlan bárány, ki névnap meglepetésből a rég ohajtott papucscaal akar kedveskedni Megsértettem Igen, ez jogtalanság volt tőlem Hogy tegyem jóvá hibámat? Megkérjem? . . . De a férfinai büszkeség, hol marad, s a férfi hatalom? . . . Nem, annak nem szabad megtörténni! . . . De mégis . . . hiszen ő olyan jó, oly szelid, engedelmes, s hogy szeret . . . Talán még papucsot sem kapok

Igen, hozzámegegyek, leborulok előtte, megmondom neki, hogy csupán az iránta érzett forró szeretetem folytán vagyok olyan féltékeny, hogy ne haragudjék . . . hisz nincs már semmi baj; aztán meg nem is úgy értettem én azt

Gyanusítani? . . . Azt meg épen nem tettem!

Tudom, hogy megbocsát, beösméri ő is, hogy soha sem vádoltam, nem mondtam róla egy rossz szót sem, s hogy úgy kiabáltam, annak csak heves természetem az oka.

Megkérem, megbocsát, lesz papucs; ti pedig férjek vegyetek róiam példát s ne legyetek féltékenyek!

Piczi.

frt 02 kr, folyó évi pótdadó hátralékra augusztus havában befolyt 1508 frt 52 kr, itt a hátralék 9702 frt 50 kr, — összes hátralék 12225 frt 62 kr.

Katonabeszállásolási pótdadóban a július hó végén kimutatott 1309 frt mult évi hátralékra befolyt 4 frt, így maradt mult évi hátralék 1305 frt. A folyó évi kivetés címén július hó végén kimutatott 3111 frt 78 kr, hátralékra befolyt 450 frt 82 kr, e címen a hátralék 2660 frt 96 kr. — Mindkét hátralék együtt 3965 frt 96 kr.

Az állategészségi ügyet illetőleg jelenti, hogy a ragadós betegségek közül a sertés-orbáncz újabb esetei Nagy és Kis-Szelecsény községekben augusztus hó folyamán felmerültek, az ezen betegség miatt alkalmazott zár feloldatott Garam-Szent-Kereszten, Gr.-Mikolán, Nagy és Kis-Szece községekben, a lépene újabb esete megállapítva lett Nagy-Málas és Nagy-Töre községekben.

A ragadós tüdőbőb augusztus havában felmerült Felfalu és Oslány községekben, — az e miatt alkalmazott zár feloldatott Alsó-Várad, Mező-Kis-Salló, Kunosvágása, Felső-Hamor és Dóczy-Fürésze községekben és Körmöczbánya városban.

A rühkór miatt alkalmazott zár feloldatott Lutilla, Felső-Tárnok és János Gyarmat községekben. Egyébb ragadós betegség nem fordult elő. — Bejelenti az alispán, hogy a miniszter értesítése folytán a szarvasmarha forgalmi korlátozás vármegyénk és Nyitrvármegye között még jelenleg is fennáll és Nyitrvármegye területéről vármegyénk területére és viszont a szarvasmarha további rendelkezésig, csakis levágás céljából és csakis vasuton hatósági engedély mellett történhetik a megszabott módokat megtartásával.

A pénzügyigazgató jelentése szerint f. évi augusztus havában befizetett egyenes adóban 156230 frt 85 kr, hadmentességi díjban 1683 frt 48. — Ezen eredményt a mult év hason havának eredményével összehasonlítva, az egyenes adónál kisebb 15308 frt 07 1/2 krral, a hadmentességi díjnál jobb 205 frt 80 krral — r. t.

Budapest, 1894. szept. 13.

— Estély a miniszterelnöknél. — Uj „poszkiszlis.“ — A „Memorandum“-pör hősei. — Budapest arany vendégei. — Képviseleti beszámoló. — A világ-congresszus befejezése.

Wekerle Sándor miniszterelnök, hogy a közegészségi kongresszus külföldi tagjai annál kellemesebben emlékezzenek vissza hazánkra, meghívta őket a magyar tagokkal együtt estélyre. Meg is jelent ezernél több tudós, tele lett roskadásig a miniszterelnöki palota elfogadó helyisége, sőt Wekerle még magánlakásának egy részét is rendelkezésükre bocsátta, csak hogy kényelemben legyenek a kiváló tudósok s tartásuk távol jövőre is, meg későbbre is a kolerát valamennyi rokonával együtt.

A „poszkiszlis“ nem hogy apadnának, sőt inkább szaporodnak. Így a napokban is az egyik takarékpénztárnál a hivataloslag hirtelen szeretett volna meggazdagodni, de miután ez a rendes uton olyan hamar meg nem történhetett, más utat használt erre, t. i. a nyitva hagyott pénzeszekrényből 61 ezer frtot erő értékpapirt kiemelt. A gyanu persze csakis ő rá hárult, vallatára is fogták, de hasztalan; azonban a lakásán rendezett házkutatás alkalmával az értékpapírok nagy részét megtalálták nála. A szegény öreg évek hosszú során át becsülettel szolgált s most öregségére elcsavarták az eszt a „nagy bankók“.

A „Memorandum“-pör hősei megint szerepelnek, de nem olyan veszedelmesen, mint előbb. Mostani szereplésük csupán abból áll, hogy vagy 15 újságban kitették szépen és egész terjedelmében az ellenük hozott ítéletet. Persze nem jó szántókból cselekedték ezt, hanem azért, mert a kolozsvári törvényszék erre ítéletileg kötelezte őket. Ugy néz ki ez a dolog, mint mikor a tyuktoivajnak nyakába akasztják a lopott tyukot s aztán végig kell kiabálnia a falun: „tyukot vegyenek!“ — No, de jól van ez így; megérdemelték ezt az oláhok, hadd tudják meg, hogy Magyarország a mi köz hazánk s nem lehet azt büntetlenül gyalazni. Különben — ugy látszik — már megbánták a dolgot, mert Vácson, a hová egyik-másik elítélnek a családja az ítéleti idő tartamára átköltözött, gyermekeiket iskolába adták s azt mondják: ezt azért teszik, hogy ne gondolják a magyarok, hogy annyira gyűlölik őket, mint ezek gondolják.

A héten valóságos aranyvendégei voltak a fővárosnak, s talán még kedvesebbek, mint a kongresszus tagjai, de csak a „poszkiszlis“ urak előtt voltak kedvesebbek, végtére azonban nem kedvesek lettek, mert nem lehetett őket „elemelni.“ Ezen aranyvendégek Körmöczbányáról jöttek 186 ládában, s egy éjjeli pihenés után bajón tovább utaztak Bulgáriába, mert hát odaválók voltak: a bolgárkormány verette nálunk ezen 4 és fél milliónyi arany és ezüst pénzét. Most lehetett volna jó üzletet csinálniuk a „poszkiszliseknek!“ Miért is őrizték olyan erősen e drága vendégeket?

Az aratásnak már vége, az országgyűlés pedig még nem kezdődött meg: a képviselők tehát most éppen ráérnek beszámolóikat megtartani. Meg is teszik sokan, le — vagy felutaznak a kerületbe s elmondják, mit végeztek egy egész év alatt. Még azok is beszámolnak, a kik talán egyszer sem voltak jelen az országgyűlésen. Az egyház-

politikai törvényjavaslatok képezik természetesen mindenütt a főtárgyat, mert erről lehet sokat beszélni mellette és ellene, ki nek hogyan tetszik. Meg is tette az egyik papképviseelő, hogy agyonszidta a kormányt a polgári házasságért, s hogy beszédével annál nagyobb hatást érjen el, azt mondta, hogy a polgári házasságban minden embernek, mire 50 éves korát eléri, 32 felesége lesz. Akár jól számította ki ezt a képviselő ur, akár nem: annyi bizonyos, hogy nem hitték el neki, ő maga legkevésbé.

Kilencz napi munkálkodás után a nemzetközi kongresszus is befejezte üléseit. A tudományos férfiak már most haza zónáznak s magukkal viszik azon sok szép és kellemes emléket, a melyeket a magyar fővárosban 9 napon átéltek. A zárülésben valamennyi nemzetnek egy egy képviselője felállt s elmondotta bucsubeszédét és kifejezte háláját a magyar fővárosnak iránkyaban tanusított előzékenységeért. Nekünk pedig örömeinkre szolgál, hogy ez alkalommal a világ összes nemzetei kiküldött tudósai által megismerhessenek bennünket; megismerhessék a magyar vendégszeretetet, a magyar nemzet tudományos képességét, kiváló szorgalmát s hazánknak minden irányu előhaladását.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Főispáni installáció Hontmegyében.** Rudnay Béla, Hontvármegye főispánjának ünnepélyes beigtatása f. hó 6-án ment végbe. Tudósítónk fényes ünnepélyről tesz jelentést, mely azonban elkésve érkezővel, mult számunkból kimaradt. Az ünnepélyre összesereglett a megye intelligenciája, közönsége s a főispánt a rokokoszenv minden jelével tündetőleg elhalmozta. Komárom vármegye nagyobb számú küldöttség, el képviseltette magát főispánjának új installációján. A honti ellenzék, mely folyton élénk harcban állott a közigazgatás embereivel, fegyverszünetet tartva, szintén részt vett a beigtatáson. Rudnay Béla főispán folyó hó 5-én érkezett a fővárosból s Hontvármegye impozáns küldöttsége már a párkány-nai állomáson fogadta Lestyánszky alispán vezetése alatt, mely küldöttséghez itt csatlakoztak a komáromiak is. Az alispán üdvözlő beszéde után a csatai szárnyvonagra ültek, mely Ipolyság felé volt menendő. Hontvármegye területén, mindjárt az első állomásnál, Zalabán kezdetét vette az ováció, mely egész a megye székhelyéig, Ipolyságig tartott. Itt a járási székhatárhoz vezetése alatt a járás közegeinek küldöttéi üdvözölték a főispánt, s fehérbe öltözött kis leányok szórta tele virággal a kocsiját. A vonat folytonos mozsárdurrogás és lelkes éljenzések között rohogott tova Ipolyság felé. Ipoly-Pásztó és a többi állomásokon mindenütt éljenzések közönség várta a vonatot. A főispán kocsijára virágokat dobáltak, melyet ő nyájas mosolylyal köszönt meg. Egy öreg parasz-asszony hatalmas, mezei virágokból font koszorút nyújtott át a főispánnak, melynek szalagján az volt írva: A főispán aranycsillag, arany garádicsos ballag. — Az ipolysági állomáson több ezer főre menő közönség várta a vonatot, s egetverő éljenzésbe tört ki, midőn a főispán kocsijából indult meg a menet, melyet a kocsi hosszú sora követett. A már aláereszkedő alkony sötétjéből fényesen kitűnt a kivilágított kis város. E nap rövid társas vacsorával ért véget. A tulajdonképeni installáció másnap történt meg a hagyományos ősi szokás szerint. Reggel a plébánia templomban ünnepélyes isteni tisztelet tartott; ennek végeztével diszközgyűlés volt a megyeházán, hol az új főispán is megjelent és a termet közönség jelenlétében mondotta el az éljenzések által többször megszokott székfoglalóját. A gyűlés után a főispán a tisztelegő küldöttségeket fogadta. Este bankett volt a főispán tiszteletére, melyen nem voltak hiájával a lelkes felköszöntőknek, melynek tárgyát természetesen az új főispán képezte. Hontvármegye a komáromi kiküldötteket kitüntetőleg fogadta; a megyei közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a kiküldő megye és városnak, s a kiküldöttek neveit a jegyzőkönyvben megörökítették. — Ten denciózusán említették némely vidéki lapok, hogy a főispán, nem fogja Ipolyságon tartani székhelyét, ez a hír valótlán, mert az installáció a közönség és a főispán között fennálló szívélyes viszonyról tesz tanubizonyságot.

— **Az 1896-iki országos kiállítás igazgatósága a kiállítás V-ik kereskedelem, pénz és hitelügyi csoportja érdekében a következő felhívást küldi felünk: Felhívás az országos kereskedőihez, kereskedelmi vállalatokhoz, pénzintézeteihez és biztosító-társaságaihoz.** Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás kereskedelem, pénz- és hitelügyi csoportjának előmunkálatai immár annyira előre haladtak, hogy rövid időn a szükséges terület megállapítása s az épületek tervezése fog sorra kerülni. — Ez azonban nem lehetséges mindaddig, míg a csoport programjának keresztülvitelével megbízott végrehajtó bizottság nem ismeri azokat az anyagi eszközöket, melyek a költségek fedezése tekintetében rendelkezésre állanak. — Fölkérjük ennél fogva mindazokat, akikhez a csoportbizottságnak 1893.

december hó 30-án tartott össziüléséből kifolyólag felhívást intéztünk az iránt, hogy a csoport kiállítás költségeinek fedezéséhez járuljanak, valamint általán mindazokat, akik a kereskedelem, pénz- és hitelügyi csoport által közvetlenül érdekelve vannak: az ország kereskedőit, kereskedelmi vállalatát, pénzintézeteit és biztosító-társaságait, sziveskedjenek hozzájárulásuk iránti nyilatkozatukat folyó évi szeptember hó végeig az ezredéves országos kiállítás igazgatóságához (Akadémia u. 3. sz.) beküldeni, ahová ugyancsak a felajánlott összegek is beküldendők lesznek. Budapest, 1894. évi szeptember hó 1-én. Az 1896-iki ezredéves országos kereskedelem, pénz- és hitelügyi csoportjának elnökei: Lukács Antal s. k. a főrendiház tagja, a magyar földhitelintézet igazgatója. Dr. Falk Miksa s. k. orsz. képviselő.

— **Lódiázás.** A bars megyei lötenyész-tési bizottság Nagy-Kálnán, folyó hó 27-én délelőtt 10 órakor lódiázást rendez. A díjakat a m. kir. földmívelésügyi miniszterium adja. Díjaztatnak: 1. Anyakenczák, sikerült szopós nagy választott csikók, melyek jól ápolt, egészséges, erőteljes állapotban vannak és jó tenyészkenczák jellegével bírnak; az első 40 frt, a második 20 frt és a harmadik 10 frt. jutalomban részesül. 2. Hároméves kanczacsikók, melyek kitűnő tenyészképességgel bírnak. Az első 20 frt, a második 10 frttal díjaztatik. Ezen kívül minden tekintetben kitűnő mén és kanczacsikókat a díjosztó bizottság a pályázaton kívül is megjutalmazhat. Ezen díjazás alkalmával szemelik ki a milleniumi kiállításra az alkalmas példányokat, melyeket jövőre külön is díjaznak. Pénzbeli jutalomban azonban csak földmivestenyésztők részesülhetnek, magasabb társadalmi állásu tenyésztők diszkolevelet kapnak, valamint azon földmivesek is, kik a pénzbeli jutalomról lemondanak. A diszkolevél arany, ezüst és bronzoklevél.

— **Esküvő.** Dezséri Boleman József lévai kereskedő kedves leányát folyó hó 10-én vezette oltárhoz Kubinyi Ödön roznyói kereskedő a lévai ág. ev. templomban. A fiatal pár másnap a völgyényi lakhelyére utazott.

— **Kitiltott oláh és tót lapok.** A lelkiismeretlen oláh és tót izgatók nemcsak a hazai határain belül követnek el napról-napra újabb államellenes merényleteket, hanem a külföldi lapokat is megtöltik a magyar nemzet ellen irt rágalmaikkal. A minék különben már régen meg kellett volna történni, ennek a külföldről terjesztett s eddig büntetlenül üzött izgatásnak most a belügyminiszter azzal akarja útját vágni, hogy több ilyen oláh és tót lapot kitiltott az országból, a melyektől aztán a kereskedelemügyi miniszter is megvonta a postai szállítás jogát. A kitiltott lapok a következők: Karvonuska Listy, amerikai tót folyóirat, a bukaresti Nationalul, Vescul és Dacia Vittoare, továbbá a brailai Aparana oláh lapok.

— **Eljegyzések.** Windisch Gyula, baranyavármegyei pénztári számtiszt, e hó 9-én váltott jegyet Báthban, Ollik Mariska kisasszonnyal, Ollik Mihály báthi járási főszolgabíró kedves leányával. — Rónai Károly, a szegedi kir. törvényszék betétszerkesztési osztályának hivatalnok, eljegyezte Lang Janka kisasszonyt Léváról.

— **Balassa Gyarmat készülődése.** A király fogadtatására nagyban készülődnek a nógrádiak. A díszítés, kivilágítás és tüzi-játékokra vonatkozó programot a nógrádiak oly lelkesedéssel állították össze, hogy a fogadtatás valóban pártját ritkító leendő. A király folyó hó 17-én érkezik Nagy-Marosra, hogy a hídverési munkálatokat megnézze. Innen szeptember 17-én déli 12 órakor indul el négyes fogatán Nagy-Marosról, Kis-Marosnál ér Nógrád határára, ahol a diadal-kapunál díszsátorban fogadják a törvényhatósági bizottság tagjai. Rétságnál egy másik küldöttség s a rioai vasuti őrháznál uri bandérium csatlakozik a menethez. A Kövári-utnál egy újabb küldöttség áll még be a díszmenetbe. B. Gyarmat képviselőtiszteletének hódolatát a király a város előtt felállítandó diadalkapu előtt fogadja. Innen, a megyei székházhoz vezető uton, a megyei ifju hölgyek fognak sorfalat állani s virágokkal teleszőrné a felséges ur utját. A király szept. 17-én, délután 3—4 óra közt ér a megyei székházhoz, a melyben öt napig fog lakni. Legelőször megismeri a székház előtt felállítandó díszsádot, azután fogadja a hölgyek hódolatát s átveszi a nyújtandó csokrot. Rövid vártatva megkezdődik a fogadás. Délutáni 6 órakor udvari ebéd s este 7 órakor a várost környező magaslatokon örömtüzeket gyújtanak. 18-án kivilágítják a várost s az Ipoly-menti réten tüzi-játékokat rendeznek. A király szeptember 21-én utazik el B. Gyarmatról külön udvari vonaton. Megjegyezzük még, hogy szept. 17—21-ike közti időben mindennap délután 6 órakor udvari ebédet ad a király.

— **Gazda-táncszestély.** Nyitran a löverseny után szeptember hó 30-án este gazda-táncszestély lesz a Szarvas szálloda szestermében. A kik meghívóra igényt tartanak, forduljanak a nyitramegyei gazdasági egyesület titkárához Nyitrára.

— **Katonai lövászár.** A cs. és kir. közös hadügyminiszter részvetele mellett Léván f. hó 26-án és Nagy-Sallóban f. hó

28-án katonai lövászár fog tartatni, melyre lötenyészto gazdáink között élenk érdeklődés mutatkozik.

— **A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara közlései.** I. Reszelők és ráspolyok felvágása. A magy. kir. államvasutak részéről a zágrábi műhely elomputt és új reszelői és ráspolyói felvágásának 1896. év végeig való biztosítása érdekében nyilvános pályázatot hirdet. Az ajánlatok a keletti és alirással ellátott „Feltételekkel“ együtt lepecsételve és „ajánlat 111001./94. E III. számra, reszelők felvágására“ felirattal ellátva 1894. szeptember hó 17-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak igazgatósága műhelyi (E III.) szakosztályánál átadandók, vagy ennek czime alatt posta útján beküldendők. II. Különféle anyagok szállítása. A diógyőri m. kir. vas- és aczélgyár részére szükségelt különféle anyagok szállítása iránt pályázat hirdettek. Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok f. évi szeptember hó 15-ig a nevezett gyár igazgatóságánál nyújtandók bo. III. Z a b s z á l l í t á s. A szelaknai m. kir. bányahivatalnál 1894./95. évre 1600 hektoliter jó minőségű zab szükségeltetvén, felhivatnak a szállítani vállalkozók, hogy 50 kros bélyeggel és egy kilo zabmintával ellátott írásbeli, lepecsételt ajánlataikat f. évi szeptember 30-ig délután 5 óráig a nevezett bányahivatalnál nyujtsák be.

KÖZGAZDASÁG.

— **„The Gresham“ életbiztosító társaság Londonban.** E társulat 45. évi jelentése, mely az 1893. december 31-én befejezett üzletéről szól és a részvényesek 1894. évi június 7-én tartott reudes közgyűlése elé terjesztetett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük. Az 1893-ik évben a társasághoz 10.922 — egész életre és vegyes biztosításra szóló — ajánlat nyújtott be és 9633 kötvény 73,023,675 korona tőkeösszeggel lett kiállítva. A díjbevételek, levonva a visszbiztosításért fizetett összeget, korona 18.725,477-60 koronára rugtak, mely összegben a korona 2.709,990-21 fillért tevő első évi díjak bennfoglaltak. A kamatszámola mérlege a lefolyt üzleti évben korona 5.216,671-15 fillért tett ki, és a társaság jövedelmét a díjbevételekkel együtt korona 23.942,148-75 fillérre emelte. A társaság az elmúlt évben korona 8.952,871-04 fillért utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Lejárt kihazasítási és vegyes biztosításokra korona 1.881,966-46 fillért, visszvásárlásokra korona 1.300,593-85 fillért fizetett ki a társaság az elmúlt évben. A biztosítási és járadékalapok a lefolyt üzleti évben korona 6.251,534-79 fillérrel gyarapodtak. Az aktívák főösszege 1893. december 31-én korona 131.435,657-19 fillérre rugtak. Tőkebefektetések: korona 49,425-52 fillér angol állami papirokban, korona 401,616-77 fillér indiai és gyarmati kormányok értékeiben, korona 25.428,802-40 fillér idegen államok értékpapiraiban, korona 1.211,343-33 fillér vasuti részvények, elsőbbségek és garantáltak, kor. 60.429,471-14 fillér vasuti és egyéb kölesü-kötvényekben, korona 17.642,371-15 fillér a társaság ingatlanaiban (ezek között vannak a társaság budapesti és bécsi házai), korona 5.141,681-04 fillér jelzálogokban és korona 21.130,945-84 fillér különböző értékekben. Ezen Magyarország 31 év óta működő előkelő biztosító társaság oly tekintélyes vagyonnal bír Magyarországon, hogy az a legmesszemenőbb igényeknek is megfelel és így teljes bizalmat érdemel.

HENNEBERG G. (cs kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, a privátmeggrendelő lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, síma, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző színe árnyalatban), Minták postafordulóval küldetnek Svajczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó

Irodalom és művészet.

A „Regény Szalon“-nak befejező számat kaptuk és ezzel oly szépirodalmi gyejteménynek teljes, vaskos kötetet fekszik előtünk, mely mindazt a sok szépet és jót feltétlenül igazolja, a mit az egyes füzetek megjelenése alkalmából róla elmondottunk. — Sajnálattal értesülünk a kiadóhivatal által arról, hogy a szerkesztőnek, Zempléni P. Gyulának más irányu, egész időjét betöltő elfoglaltsága és egyéb, legzöhetően akadályok miatt, a különleges, jeles vállalatnak újabb kötetet nem fog megjelenni. — Olvasóinknak azonban azzal a kellemes hírrel is szolgálhatunk, hogy a kiadóhivatal néhány teljes példánnyal rendelkezik és a vaskos kötetek, melyekben 7 nagy regény, 2 szindarab, 30 nagyszabásu vers és mintegy 20 novella van — a mig a készlet tart, a 8 frt reudes ár helyett 4 frtért kaphatók Nyitrai és társa könyvkereskedésében Léván.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázásánként 5 frt 60 kr, 5 frt. 70 Két szeres 4 frt — kr. 4 frt 80 kr. — Rozs 4 frt. 50 kr. 4 frt 90 kr. Arpa 6 frt 20 kr. 6 frt 50 kr. — Kukoricza 5 frt 80 kr 6 frt 40 kr. Bab 6 frt — kr. 6 frt 50 kr. Zab 6 frt — kr 6 frt 20 kr. Lencse 7 frt — kr. 7 frt 50 kr Köles 4 frt 50 kr. 5 frt — kr,

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 3 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társai kiadó cég ad, ki levélbeli tudakozására postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Két jó karban levő

ZONGORA

jutányos áron eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

FOGORVOS.

Van szerencsém a n. érd. közönséget értesíteni, hogy f. hó szept. 17-én Lévára érkezem és működésemet az Oroszlán-fogadó termében megkezdem.

Filkorn Alajos, fogorvos, Selmeczbányáról.

Önkéntes árverés.

Báró Majthényi Sarolta birtokán Hont-Varsányban, bérletmegszűnés következtében alant következő ingóságok f. 1894. évi október 3-án s következő napokon önkéntes árverés útján készpénz fizetés mellett eladás alá kerülnek:

Lovak, ökrök, fajtehének, ekék, szekerek, boronák, kaparók, (extripator) gazdasági gépek, 6 lóerejű cséplőgép, malom gőzerőre s minden más apróbb gazdasági eszközök és felszerelések, — valamint az összes őszi és tavaszi szalma, pelyva, nemkülönben Léván özv. Balbachné szérűjén lerakmányozott két kazal széna 80 szekérből.

Felsoroltak esetleg árverés mellőzésével is eladatnak.

Hont-Varsány, 1894. szeptember 12.

Hochberger bérlő

Felhívás előfizetésre!

A „PESTI NAPLÓ“

naponta kétszer megjelenő politikai napilapra A „Pesti Napló“ a legértelmesebb és legszebben kiállított napilap és emellett a legolcsóbb is.

Folyó évi okt. elsejétől kezdve a reggeli és esti lappal együtt — egyszerre küldve — evenként 14 forintért fizethetni elő.

A Pesti Napló regénytárczája a legvonzóbb az egész világon, a szerkesztőség magához váltotta őt esztendőre

Alphonse Daudet és Georges Ohnet valamennyi megírandó regényeinek kizárólagos fordítási jogát. Így novemberben kezd meg a közlését Georges Ohnet legújabb regényének, melynek címe:

Régi harag.

Októberben közli André Theuriet legújabb regényét, melyen a nagy francia elbeszélő most dolgozik és mely a nizzai kozmopolita társasággal foglalkozik. Január folyamán közli Alphonse Daudet-nak épp most készülő regényét, melynek tárgyát a világhírű költő a saját ifjúságából merítette. A Pesti Napló tárczarovatának rendes dolgozó társai lettek:

Camille Flammarion, Anatole France
 Faucher Coppée, Emile Zola,
 Jules Lemaitre, Catulle Mendès,
 Francisque Sarcey, Marcel Prevost,
 Armand Sylvestre, Paul Bourget

urakat, a francia irodalom nagyevű jelesit s ezenfelül a jövőre is felkeresik a Pesti napló tárczarovatát kitűnő dolgozataikkal a magyar irodalom legkiválóbb elbeszélői.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

oly fényes meglepetés lesz, aminőt a világ semmiféle lapja sem nyújt olvasóinak. Csak annyit jelzünk előre, hogy az irodalmi és művészeti remek egész kincsesháza fog karácsonyra a Pesti Napló előfizetőinek asztalára kerülni.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egészre évre 14 frt - kr.
 Fél évre 7 frt - kr.
 Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Naponként kétszer reggeli és esti kiadás külön-külön a hához, vagy postán küldve Budapesten és vidéken:

Egész évre 18 frt - kr.
 Fél évre 9 frt - kr.
 Negyed évre 4 frt 50 kr.
 Egy hónapra 1 frt 60 kr.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferenciek-tere, Bazárépület.

3047./894. urb. sz.

Idézés.

Az ar-maróthi kir. törvényszék, mint urb. bíróság közhírré teszi, hogy a nagyodi volt urbéreszek részére az urbéri birtok rendezés alkalmával közösen kiadott s a nagyodi 66-ik sz. tjkvben A I 1—10 rsz. a felvett legelők egyrésze egyénekenkénti felosztása és a határbeli egyéb birtokaik egyrésze tagosításának megengedése iránt a volt urbéreszek közül Balázs János, Gutrai Bálint, ifj. Balázs János és Kulcsár Jónás kérvényt adván be, a megengedhetőséget tárgyzó kérdés eldöntésére szükséges nyomozások a helyszínen Nagyodon eszközölködő foganatosítására határidőül f. 1894. évi szeptember 27. napjának reggeli 9 óráját tűzte ki, mely eljárásról a felosztatni kért közös legelőkre nézve jogosultakat és a tagosítás által érdekeltet, oly hozzáadással idézi, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés, vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviseléséről gondoskodjanak.

A kir. törvényszék mint urb. bíróság.

Aranyos-Maróthon, 1894. évi szeptember hó 12.

Bethlenfalvy, elnök.

Spyers, jegyző.

3174/94. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Ifj. Tóth Dávid gr.-löki lakos által beadott utóajánlati kérelem elfogadtatik s utasítottatik a lévai kir. adóhivatal, mint bírói letét pénztár, miszerint a folyó évi aug. 6-án 110. t. sz. a bevételezett 60 frt 70 krt, melyből 40 frt bánatpénz és 20 frt 70 kr. költség előleget további bírói intézkedésig kezelje, a folyó évi július hó 27-én 105 (t. a. bevételezett 66 frt 80 krból pedig 40 frttot Juhász Dávid gr.-löki lakosnak szabályszerű nyugta mellett fizesen ki.

A gr.-löki 34. sz. tjkvben A. I. 1. szs. ingatlanra vonatkozó árverési vétel hatályon kívül helyeztetik.

A lévai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékszövetkezet végrehajtónak Hruz József Gr.-Löki lakos végrehajtást szenvedő elleni 75 frt és járulékaik végrehajtási ügyében (a lévai kir. járásbírótság) területén lévő Gr.-Lök községben fekvő a Hruz Jó-

zsef és Hruz Ardrásnak a Gr.-Löki 34. sz. tjkvben A I 1 sorszámú ingatlanára az árverést 387 frtban ezennel megállapított kikiáltási árbán újból elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1894. évi október hó 3 ik napján d. e. 9 órakor Gr.-Lök községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1894. évi aug. hó 7.

A lévai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóságnál.

Hamar, kir. aljbíró.

MINEK PESTRE!? MINEK BÉCSBE!?

MIKOR NÁLAM MINDEN ELŐPÉNZ nélkül

50 krajczáros részletfizetésre

HOWE, ANKER, SINGER, WEHLER-WILSON

RINGSCHIFF

VARRÓGÉPEKET

5 évi jótállás mellett kaphatnak.

Családi célokra 5 évi jótállás mellett Singer gépeket ajánlok

30 forintért

Használt gépek becséréltetnek, vagy igazítottak jutányos áron Géptük, részek és csónak raktáromon mindig találhatók.

48-12-9

FISCHER MIKSA kereskedése Léván.

SCHLICK-féle

vasöntöde és gépgyár részvény-társaság BUDAPESTEN

Gyár és irodák:

VI. ker. külső váci-ut 29—35.

Városi iroda és raktár:

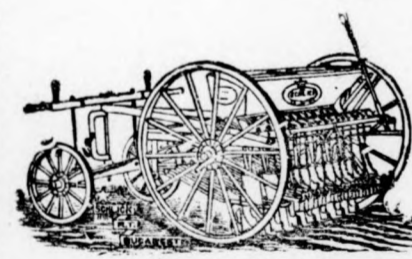
Podmaniczky-utca 14.

Fiók-raktár:

Kerepesi-ut 77. szám.

Gőz- és járgány cséplőkészletek.

számos első díjjal kitünt. SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,

mélyítő- és egytetemes aczél-ekék eredeti SCHLICK és VIDATS-féle egyvasu ekék, talajmivelő-eszközök,

valamint Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépek, Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és mindenemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kővekető és marokrakó arató-gépek és fűkaszázó gépek szállítató mezeti vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.

jegyzékek ingyen és bérmentve.

3047./894. urb. sz.

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házában VI., Váci-körút 57^a sz.

K Ü H N E E D E

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

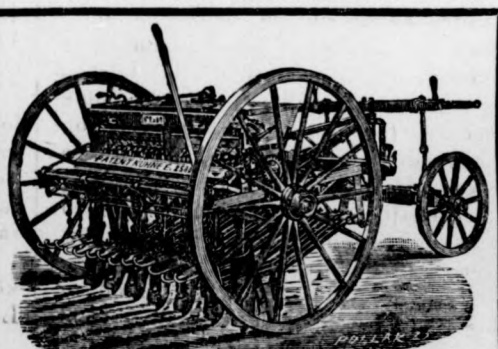
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

sorvetőgépeit leszállított áron.

Hegyes, hullámos területre „MOSONI DRILL“ legújabb, legegyszerűbb sorvetőt.

Sack-féle ekék, két és többvasu ekék. Laacke-féle szántóföldboronák 12-féle nagyságban.

Laacke-féle kedvelt rétboronák. Rosták. Konkolyozók. Kitűnő szelelő magtár-rosta (33 frt), meglepő

munkaképesség. VENTZKY-féle FÜLLESZTŐK.

Szecska-és répvágók stb.

Árjegyzékek bérmentve.

Főraktár:

BUDAPEST, 1894.

augusztus 1-től

saját ház

VI., Váci-körút 57^a

